

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817206192
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8817206192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Košča a JUDr. Mareka Kohúta, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: B. O., C.. X.X.XXXX, S. O. M., W. XXX/XX, o zaplatenie 1.560,35 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3Csp/203/2017-115 z 11.6.2018, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené a výroku o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.560,35,- eur v mesačných splátkach po 20,- eur mesačne, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho, ktorého mesiaca na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do zaplatenia. Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 13.11.2013 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb na základe ktorej bol žalovanej zriadený účet, zároveň obsahom zmluvy bola zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva. Dňa 13.11.2013 uzavrel žalobca so žalovanou Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte. Na základe tejto zmluvy banka zriadila klientovi povolené prečerpanie do výšky limitu 710,- eur, a to na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX s variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 % p.a. Žalobca a žalovaná uzatvorili zmluvu o bežnom účte. Napriek skutočnosti, že zmluva o bežnom účte je absolútnym obchodnozväzkovým právnym vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, bolo potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Z dôvodu, že žalovaná neuhradila debetný zostatok, žalobca účet uzatvoril. Žalobca špecifikoval žalovanú istinu ako debetný zostatok, ktorý pozostával z celkovej sumy debetu vo výške 12.234,16 eur a z celkovej výšky transakcií 10.673,81 eur. Debetný zostatok predstavoval sumu 1.560,35 eur. Žalobca sa domáhal nároku z titulu úhrady debetného zostatku na účte žalovanej a úroku za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28 % ročne. Žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie o povinnosti platiť úroky žalovanou vo výške 28 % ročne. Sadzobník poplatkov nemôže predstavovať riadne dojednanie účastníkov zmluvy o výške úrokov. Odkaz žalobcu v zmluve na sadzobník, resp.

obchodné podmienky, nie je možné považovať za dojednanie v zmysle zákonných ustanovení. Všetky zmluvné dojednania nemusia byť súčasťou jednej listiny, avšak ak zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách majú byť záväzné pre zmluvné strany, musia byť výsledkom konsenzu obidvoch zmluvných strán a nepostačuje iba odkaz na listinné doklady, ktoré podľa zmluvy majú byť jej súčasťou, bez toho, aby druhá zmluvná strana - spotrebiteľ, prejavila svoju vôľu byť nimi viazaná. Samotná formulárová zmluva neupravuje konkrétne odplaty za služby ani podmienky za akých by bola žalovaná povinná ich platiť. Zmluva len odkazuje na Sadzobník poplatkov a obchodné podmienky. Údaj, akým je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za náležite, platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v Sadzobníku poplatkov. Sadzobník poplatkov koncipoval žalobca a spotrebiteľ nemohol jeho obsah ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 1.560,35 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

3. Vzhľadom na sociálnu a finančnú situáciu žalovanej, ktorá sa stará sama o dve maloleté deti, žije len z dávok hmotnej núdze vo výške 116,- eur a z rodinných prídavkov, súd prvej inštancie povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach po 20,- eur mesačne pod následkom straty výhody splátok.

4. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie zdôvodnil tým, že žalobca mal v konaní úspech 78 % a neúspech 22 %, čo predstavuje úspech žalovanej. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56 %.

5. Proti rozsudku, a to len voči výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6. Všeobecné obchodné podmienky (VOP) a Sadzobník poplatkov (SP) neobsahujú žiadne ustanovenia, ktoré sú zákonnými náležitosťami akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, pričom VOP ako aj SP sú pre spotrebiteľa záväzné aj v prípade ak ich nepodpísal. Zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Žalobca poukázal na rozsudok SD EÚ v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES - VEC C-42/15 z 9.11.2016, v zmysle ktorého sa článok 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a ďalej sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, čo znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. VOP/OP/Sadzobník/Výveska úrokových sadziieb sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú, aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Ďalej žalobca konštatoval, že nárok na príslušenstvo vyplýva priamo zo zákona a úroková sadzba Prekročenia nemusí byť uvedená priamo v Zmluve o účte. V danom prípade išlo o nárok žalobcu voči žalovanému z titulu prekročenia podľa § 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch - strany nemali dohodnuté povolené prečerpanie na účte, žalobca umožnil žalovanému prekročenie. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaj o výške úroku, tak ako uvádza súd. Ustanovenie VOP žalobcu, ktoré obsahuje dotknuté dojednanie o úroku pre prípad nepovoleného debetu, takmer doslovne kopíruje zákonnú úpravu, keďže ide o inštitút prekročenia v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobcu čiastočne vyhovie, vrátane výroku o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach, ktoré výroky odvolaním napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli, a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý právny predpis), alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

14. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku za vecne správny a len na zdôraznenie jeho správnosti konštatuje, že súd prvej inštancie správne právne posúdil právny vzťah medzi sporovými stranami, ktorý vznikol na základe Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.11.2013 ako spotrebiteľský, na ktorý je nevyhnutné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

18. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy predstavujúcej nepovolené prečerpanie vo výške 1.560,35 eur spolu s úrokom zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28 % ročne od 1.6.2017 do zaplata.

19. Odvolací súd konštatuje, že otázka vzniku nepovoleného prečerpania a existencie povinností spojených s nepovoleným prečerpaním nie je zakotvená priamo v zmluve, ale vo Všeobecných obchodných podmienkach (bod 3.12).

20. Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaná ako spotrebiteľ však túto možnosť nemala, keďže výška úroku nebola uvedená v spotrebiteľskej zmluve (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

21. Všeobecné obchodné podmienky, Úrokové sadzby produktov resp. Sadzobník neboli individuálne dojednané medzi stranami sporu. VOP, Úrokové sadzby, Sadzobník obsahujú podmienky, ktoré vypracovala a presadzuje Prima banka Slovensko, a.s. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť ním individuálne dojednané, čo predpokladá aj ustanovenie § 53 ods. 2 OZ. Teda ide o také podmienky, s ktorými sa mal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah. V zmysle § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ (v danom prípade žalobca) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. VOP, na ktoré zmluva odkazuje, či Úrokové sadzby nemožno považovať za individuálne dojednané. Individuálnosť ich dojednaní nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na Úrokové sadzby zmluva odkazuje. Nakoniec neindividuálnosť dojednaní VOP vyplýva aj z toho, že neboli nikým podpísané.

22. VOP, Úrokové sadzby či Sadzobník predstavujú dokumenty k zmluve formulárového charakteru, ktoré ak aj obsahujú dojednanie o poplatkoch, sankciách, odplate, tieto splyvajú so všetkými nespočetnými informáciami do jedného celku tak, že priemerný spotrebiteľ v kontraktnej fáze zmluvy je viac dezorientovaný než seriózne dodávateľom informovaný o význame tejto podmienky. VOP predstavujú rozsiahly (v súdnej veci 32-stranový) súbor najrozmanitejších ustanovení s množstvom právnických, či ekonomických/„bankových“ termínov, v ktorých je problematické zorientovať sa osobe znalej práva, nieto ešte priemernému spotrebiteľovi. Uvedené v spojení s neindividuálnosťou dojednaní spôsobuje ich neprijateľnosť.

23. Odvolací súd rešpektujúc výklad Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, v zmysle ktorého článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že: zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne, alebo na inom trvalom nosiči, poznamenáva, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovo-právnom vzťahu. V tomto smere odvolací súd pripomína závery Ústavného súdu Českej republiky vo veci sp. zn. I ÚS 3512/11 cit.: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složité formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“

24. Odvolací súd zároveň uvádza, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 15.10.2015, č. k. 9C/113/2015-51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2016, č. k. 21Co/10/2016-72 súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 všeobecných obchodných podmienok žalobcu (pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu) je pre svoju neprijateľnosť neplatná.

25. Preto súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, nakoľko v zmysle vyššie uvedeného nebolo preukázané platné dojednanie o úrokoch z tzv. nepovoleného prečerpania predmetného úveru. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

26. Vychádzajúc z uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej zamietavej časti, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, postupom podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu 100 %.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).